

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΖΕΒΕΔΑΙΟΥ (Μάρκ. 10, 32-45)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή όμιλίας στή Βρυσούλα, στίς 13/4/2003)

ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΖΕΒΕΔΑΙΟΥ

1. Ἐδῶ δέν περνᾶ τό μέσον

Ἀκούσαμε στό Εὐαγγέλιο, ὅτι ἡ μητέρα τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ἰακώβου καί Ἰωάννου γονάτισε μπροστά στόν Χριστό καί Τόν παρακάλεσε: «Ὅταν θαρθεῖς στήν Βασιλεία Σου, τά δυό παιδιά μου νά τά προσέξεις ιδιαίτερα. Εἶναι καλά παιδιά καί τό ἀξίζουν. Τόν ἕνα νά τόν βάλλεις στά δεξιά Σου καί τόν ἄλλον στά ἀριστερά Σου»

Εἶχε δίκιο ἡ μητέρα ὅτι τά παιδιά ἦταν καλά. Γιατί καί ἀγωνιζόντουσαν καί Ἀπόστολοι εἶχαν γίνει.

Ὁ Χριστός ὅμως, δέν τῆς εἶπε «ναί», οὔτε κολακεύτηκε ἀπό τά λόγια τῆς, ἀλλά τί τῆς ἀπάντησε;

«Ποιός θά καθίσει στά δεξιά Μου καί ποιός στά ἀριστερά Μου δέν εἶναι ὑπόθεση δική μου. Θά τό πάρουν ἐκεῖνοι πού τό ἀξίζουν»

Καί ποιοί τό ἀξίζουν; Ἡ ἀπάντηση, μέσα ἀπό τό Ἅγιο Εὐαγγέλιο, ἀπό τήν ἀρχή μέχρι τό τέλος εἶναι: «ὁ καθένας ἀνάλογα μέ τά καλά του ἔργα». Ὅποιος ἔχει τά πιό καλά ἔργα, ὅποιος ἀγωνίζεται περισσότερο, ἐκεῖνος θά καθίσει στά δεξιά καί στά ἀριστερά τοῦ Χριστοῦ. Συνεπῶς, δέν εἶναι τό ζήτημα, βάλε τήν μαμά σου νά παρακαλέσει τόν ὑπουργό, γιά νά πᾶς στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ θά ἀγωνιστεῖς νά πᾶς.

Ὅπως ἀκριβῶς κάνεις γιά τήν ἐπίγεια ζωή. Πόσο παλεύεις γιά νά τήν κάνεις λίγο καλλίτερη, μέ πιό πολύ καλοπέραση, ἄνεση, τιμή!

Θέλοντας νά μᾶς τό πεῖ ἀκόμα καλλίτερα αὐτό ὁ Κύριος, Σωτήρας μας καί Εὐεργέτης μας, Ἰησοῦς Χριστός, τί εἶπε κάποια φορά πού πῆγαν καί τόν ζητοῦσαν ἡ μητέρα Του, ἡ Ἁγία Θεοτόκος, καί τά ἀδέλφια Του, παιδιά τοῦ δικαίου Ἰωσήφ ἀπό τήν πρώτη του σύζυγο, ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος καί ὁ Ἅγιος Συμεών; Πού ἦταν ὅλοι ἐνάρετοι ἄνθρωποι, χρυσοί ἄνθρωποι, τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι; Ποιός ἔχει ἀντίρρηση γιά τήν Παναγία, ὅτι ἦταν ἡ καλλίτερη

στόν κόσμο;

Ἐνῶ λοιπόν Ἐκεῖνος ἐκήρυττε, Τοῦ λένε:

-Ἡ μητέρα Σου καί τά ἀδέλφια Σου εἶναι ἀπέξω, καί θέλουν νά Σέ δοῦν.

Ἀπάντησε ὁ Χριστός:

-Ἡ Μητέρα Μου καί ἀδέλφια Μου; Ποιός εἶναι μητέρα Μου; Ποιός εἶναι ἀδελφός Μου; Μητέρα Μου καί ἀδέλφια Μου εἶναι αὐτοί, πού τηροῦν τό θέλημα τοῦ Πατέρα μας τοῦ Ἐπουράνιου. Αὐτοί θά εἶναι μαζί Μου στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Τί ἤθελε νά πεῖ; Ἡ μητέρα Μου, ἅμα πάψει νά τηρεῖ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἔπαψε νά εἶναι μητέρα Μου. Καί ὁ ἀδελφός μου, ὁ Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, πού πέρασε ὅλη του τήν ζωή γονατιστός καί προσευχόμενος καί νηστεύοντας, αὐτός πού δέν ἔφαγε ποτέ του κρέας, οὔτε ψάρι, οὔτε τίποτε ἀπό ἔμψυχο, αὐτός ὁ ἅγιος ἄνθρωπος, λέει ὁ Χριστός, ἂν πάψει νά τηρεῖ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, δέν εἶναι πιά ἀδελφός Μου.

2. Γιατί ἤρθαμε στόν κόσμο;

Γιατί ἤρθαμε στόν κόσμο; Νομίζουμε ὅτι ἤρθαμε, ἐπειδή ἔτσι τό ἤθελε ὁ πατέρας μας καί ἡ μητέρα μας. Ἀλλά δέν ἤρθαμε στόν κόσμο ἐπειδή τό ἤθελαν μόνο ἐκεῖνοι, ἀλλά ἐπειδή ἦταν θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι, νά ἀγωνιστοῦμε, γιά νά πᾶμε στήν Βασιλεία Του.

Ἐδῶ εἶναι πού τά σκουραίνουμε. Γιατί σκεπτόμαστε: Ἔχει πού ἔχει ἡ ζωή στενοχώριες καί πίκρες, νά τῆς βάζουμε κι ἄλλες; Καί ἐκεῖνες τίς λίγες χαρές πού μᾶς δίδονται, νά τίς λιγοστεύουμε, ἀγωνιζόμενοι γιά τά μέλλοντα, πού δέν τά εἶδαμε; Πού τά ἐλπίζουμε μόνο; Ἐπειδή μᾶς μίλησαν γι' αὐτά ὁ Χριστός καί οἱ Ἅγιοι;

Ἄς πάρουμε μιά εἰκόνα. Τό παιδί, ὅταν εἶναι στήν κοιλιά τῆς μάνας του, εἶναι ἄνθρωπος ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς συλλήψεώς του. Τό ἀκοῦμε καί τό καταλαβαίνουμε. Ἰδιαίτερα σήμερα μέ τήν πρόοδο τῆς ἱατρικῆς. Ἀλλά αὐτό δέν καταλαβαίνει τίποτε. Τό μόνο πού καταλαβαίνει εἶναι, ὅτι ζεῖ σέ ἕνα μέρος πού ἔχει προστασία, τροφή, ἄνεση. Ὅμως ἔρχεται ἡ ὥρα καί βγαίνει στόν κόσμο. Καί ἐπειδή χάνει τήν γαλήνη του τήν ὥρα πού βγαίνει στόν κόσμο, κλαίει. Γιατί δέν ξέρει ὅτι βγήκε σέ ἕνα κόσμο χίλιες φορές πιό ὁμορφο, πιό πλατύ, πιό μεγάλο ἀπό ἐκεῖνον πού ἤξερε!

Τό ίδιο αισθάνεται ο άνθρωπος όταν πρόκειται να φύγει από τον κόσμο. Του κακοφαίνεται. Σκέφτεται τον θάνατο και τον πιάνει ταραχή. Γιατί; Διότι δεν θέλουμε να τό βάλουμε μέσα μας, ότι ή ζωή στην όποία μάς φέρνει ο Θεός μετά τον θάνατο, είναι τόσο πιό όμορφη και τόσο πιό εύτυχισμένη, όσο ή ζωή πάνω στον όμορφο κόσμο, από εκείνη πού ζει τό έμβρυο μέσα στην κοιλιά τής μητέρας του.

3. Άς κάνουμε και έμεις κάτι

Λέει ο Απόστολος Παύλος: Άξιώθηκα και ανέβηκα στην Βασιλεία του Θεού. Έφτασα μέχρι τρίτου ούρανοϋ. Δηλαδή στον όμορφότερο τόπο του Παραδείσου. Και είδα πράγματα τά όποια μάτι ανθρώπου δεν τά είδε ποτέ, αϋτί ανθρώπου δεν τά άκουσε ποτέ, και καρδιά ανθρώπου δεν μπόρεσε να τά επιθυμήσει ποτέ. Τόσο όμορφα και τόσο μεγάλα!

Και έπειδή ή Βασιλεία του Θεού, είναι τόσο μεγάλο πράγμα, είπε ο Σωτήρας μας: «Τί θα ώφελήσει τον άνθρωπο εάν κερδίσει τον κόσμο όλο και ζημιωθεί τήν ψυχή του;» Τί θα καζαντίσει ο άνθρωπος, αν έχει τά πάντα σ' αϋτή τήν ζωή; Άν μπορεί να τρώει καλά, να πίνει, να κάθεται, να έχει καταθέσεις και άξιώματα μεγάλα; Τί θα κερδίσει αν χάσει τή Βασιλεία του Θεού; Πενήντα χρόνια θα χαρεί τά αγαθά του; Έξήντα; Ένενήντα; Και μετά; Μετά θα τά άφήσει μιά για πάντα.

Πείτε πάλι, πώς ή ζωή κάποιου ανθρώπου στην γή ήταν όλο πίκρα. Τί σημασία έχουν λίγα χρόνια πονεμένα μπροστά στην αιωνιότητα;

Λέει ένας Άγιος: «Άς φανταστοϋμε, ότι ή παρούσα ζωή είναι μιά θάλασσα, σαν τον Ειρηνικό ώκεανό. Και όλη είναι φαρμάκι πικρό. Άν από τον ούρανό, στάξει μιά σταγόνα από τό έλεος του Θεού, αϋτός ο ώκεανός, τό φαρμάκι, γίνεται γλυκύτερο από τό μέλι.

Άλλά τί είναι αϋτή ή σταγόνα του έλέους από τον ούρανό;

Είναι μιά σταγόνα από τό Αίμα του Χριστου. Γιατί ήρθε ο Χριστός στον κόσμο και σταυρώθηκε; Για να κάνει τό πικρό φαρμάκι τής άμαρτίας μας, γλυκό σαν μέλι. Να σβήσει τήν πίκρα, από τήν ζωή μας. Να σβήσει τήν πίκρα, από τήν άπειλή τής αιώνιας κόλασης. Και να γλυκάνει τήν ζωή μας, όχι για μιά στιγμή, όπως είναι ή όποια ήδονή σ' αϋτό τον κόσμο, αλλά για πάντα! Και τό Αίμα του Χριστου, μιά σταγόνα μόνο παίρνομε όσοι κοινωνοϋμε, είναι άξια αϋτή ή σταγόνα να μεταβάλει όλόκληρο τον Ειρηνικό ώκεανό τής πίκρας, στην μεγαλύτερη γλύκα και χαρά!

Όμως, πρέπει και έμεις αυτά να τά βάζουμε μέσα στην καρδιά μας και να αγωνιζόμαστε. Γιατί ο Θεός, ο Βασιλέας τής Δόξης, ήρθε στον κόσμο; Να πάθει, να βασανιστεί, να ταλαιπωρηθεί, να σταυρωθεί, να πεθάνει και να μπει στον τάφο, μέ όλα εκείνα τά πάθη και τίς άτιμίες, πού του έκαναν; Γιατί; Γιατί μάς έφτιαξε και δέν μάς έχει για τον σκουπιδοτενεκέ, μάς αγαπάει! Και ήρθε να υποφέρει για μάς! Για να σωθούμε! Και να μάς δώσει τον τρόπο και τήν δύναμη, μέ θυσία δική Του, να σωθούμε, μέ τό Αίμα Του, μέ τό Άγιο Βάπτισμα, μέ όλα όσα παίρνουμε στην Έκκλησία.

Μας λέει ο Χριστός:

-Εγώ

έκαμα τόσα, για τήν σωτηρία σας. Καταλάβετε, ότι χρειάζεται και έσεϊς να κάνετε, ό,τι περισσότερο μπορείτε.

Γι' αυτό ειπε στους δυό Αποστόλους του:

-Θέλετε να καθίσετε στα δεξιά Μου και στα άριστερά Μου;

-Θέλουμε, λένε εκείνοι, θέλουμε.

-Μπορείτε να πιείτε και έσεϊς τό ποτήρι πού πίνω Έγώ; Και να βαφτιστείτε τό βάπτισμα πού βαπτίζομαι;

Τί έννοουσε ποτήρι και βάπτισμα; Τά Πάθη Του και τον και θάνατό Του.

-Μπορούμε και θά τό κάνουμε. Για Σένα θά ζήσουμε και για Σένα θά πεθάνουμε!

Και έτσι έγινε, άδελφοί μου.

-Καλότυχοι είστε, τους άπαντάει ο Χριστός, πού θέλετε να ζήσετε για Μένα, και να πιείτε τό ποτήρι πού πίνω Έγώ. Και αυτά θά γίνουν, αλλά να τό ξέρετε τό «έκ δεξιών μου και έξ άριστερών μου» δέν θά τό βρεϊτε. Γιατί είναι μερικοί πού έκαναν περισσότερα από σάς.

4. Ποιά είναι τά περισσότερα;

Ποιός έκανε περισσότερα; Η Παναγία! Βλέπετε τίς εικόνες του τέμπλου; Ο Χριστός στην μέση, έκ δεξιών ή Παναγία και έξ άριστερών ο Τίμιος Πρόδρομος. Γιατί έκαναν περισσότερα και από τον Άγιο Ίωάννη τον ευαγγελιστή και από τον Άγιο Ιάκωβο και από όλους τους Άγίους.

Ποιά ήταν αυτά που τους ανέβασαν τόσο ψηλά, ώστε να είναι, στην Βασιλεία του Θεού δεξιά και αριστερά από τον Χριστό;

Πολύ απλά πράγματα: Ταπείνωση, καλωσύνη και νηστεία. Ταπείνωση και καλωσύνη είχαν. Νηστεία έκαναν. Γιατί έχουν αυτά τα πράγματα, πολύ μεγάλη αξία;

Νά τό εξηγήσουμε.

Θά πεί ο Χριστός την ημέρα της κρίσεως:

«Δεύτε οί εύλογημένοι του Πατρός μου... Πείνασα και μου δώσατε να φάω, δίψασα και μέ ποτίσατε, ήμουν ξένος και μου μιλήσατε, ήμουν άρρωστος και ήρθατε να μέ δεείτε και μου είπατε δυό λόγια παρηγοριάς».

Τί σημαίνει αυτό; Ο πόθος του Θεού για κάθε άνθρωπο, είναι να τον βλέπει να έχει καλωσύνη! Πού σημαίνει τί; Πλατύνετε την καρδιά σας. Κάνετε την να έχει καλωσύνη παντού και πάντοτε. Αυτό είναι τό άγιο θέλημα του Θεού. Και να θυμάστε, ότι Κύριος του κόσμου και της ζωής μας, είναι ο Χριστός. Νά έχετε προς τον Θεό εύλάβεια. Νά έχετε ταπείνωση, μίμηση του Χριστού, μίμηση της Παναγίας, μίμηση του Άγίου Ιωάννου του Προδρόμου. Νά κάνετε προσευχή και νηστεία.

Τί άλλο έκανε ή Παναγία στην ζωή της; Τί άλλο έκανε ο Πρόδρομος; Αυτά τά τόσο απλά πράγματα. Και τά έκαναν όλα για τον Χριστό, όλα για την βασιλεία Του την αιώνια και άτελεύτητη.

Αυτά τά είπαμε μέ άφορμή τό Άγιο Εύαγγέλιο, έχοντας την σκέψη, ότι τό μεγαλύτερο καλό που μπορούμε να κάνουμε στην ζωή μας, είναι να αγωνιστούμε σωστά για την αιώνια Βασιλεία του Θεού. Όλα τά άλλα είναι μάταια, μικρά, και ψεύτικα.

Ο Θεός να μάς φωτίζει να τό καταλαβαίνουμε. Αμήν.-